

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์พutsch์ราช ๒๕๗๓

กรมตำรวจ ได้มีหนังสือ ที่ มท.๐๕๑๑/๑๒๓๒๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยนายสันต์ สุพรรณศิลป์ ได้เช่าซื้อรถยนต์จาก บริษัทวรกิจยนต์ จำกัด ขณะอยู่ในระหว่างการเช่าซื้อได้ถูกศาลจังหวัดสุพรรณบุรีสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลาย และถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดไว้เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๑๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๒๑ ศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายและถอนการยึดทรัพย์ ผู้เช่าซื้อจึงร้องขอให้นายทะเบียนยานพาหนะกรุงเทพมหานครเรียกเก็บภาษีรถยนต์เฉพาะกรณีที่มีการใช้รถแท้จริง ส่วนระยะเวลาที่ถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดไว้ขอให้ยกเว้นการเสียภาษีเพราะไม่มีการใช้รถ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า รถยนต์ที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดไว้แล้วนั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องเสียภาษีระหว่างการถูกยึดหรือไม่

กรมตำรวจมีความเห็นว่า การที่จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีรถยนต์งวดใด ย่อมขึ้นอยู่กับกรณีที่เจ้าของรถแจ้งการไม่ใช้รถ และนำป้ายทะเบียนมามอบให้นายทะเบียนภายในกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามย่อมถือว่ามีการใช้รถอยู่ ซึ่งกฎหมายสันนิษฐานไว้เป็นการเด็ดขาด ฉะนั้น ไม่ว่ากรณีใดๆ เมื่อเจ้าของมิได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้จึงไม่ได้รับการยกเว้นภาษีแต่อย่างใด ประกอบกับในเรื่องการยึดทรัพย์รถยนต์ไม่มีระเบียบของกระทรวงยุติธรรมให้เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องแจ้งการพักใช้รถยนต์ให้นายทะเบียนทราบในระหว่างที่ทรัพย์ถูกยึด ดังนั้น กรมตำรวจจึงขอหารือว่า รถยนต์ที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดไว้แล้วนั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องเสียภาษีระหว่างการถูกยึดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวพร้อมทั้งฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมบังคับคดี) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายสันต์ สุพรรณศิลป์ ได้เช่าซื้อรถยนต์โดยนำไปจากบริษัทวรกิจยนต์ จำกัด แล้วไม่ชำระเงินตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ นายสันต์ฯ จึงได้ให้นายนำเชียง สุพรรณศิลป์ เช่าซื้อจากบริษัทฯ ต่อไป ครั้นต่อมารถยนต์คันดังกล่าวถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สั่งยึด บริษัทฯ จึงยื่นคำร้องขอขังทรัพย์ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยกคำร้องขอขังทรัพย์ บริษัทฯ ยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลว่ารถยนต์ที่ยึดเป็นของตนให้นายนำเชียงฯ เช่าซื้อไป และนายนำเชียงฯ ไม่ชำระเงิน จึงขอให้คืนรถในชั้นพิจารณาทั้งสองฝ่าย คือ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โจทก์ และบริษัทฯ ผู้ร้องขอขังทรัพย์ทำกันว่า สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาด ศาลพิพากษาว่าสัญญานั้นเป็นสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาด ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า รถยนต์เป็นของนายนำเชียงฯ นาย

สันต้า จึงมิใช่เจ้าของรถยนต์ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) จึงเห็นว่า นายสันต้า มิได้เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีรถยนต์นั้นแต่อย่างใด จึงไม่มีหน้าที่ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเพื่อขอให้ยกเว้นการเสียภาษีรถยนต์ตามมาตรา ๒๕ ทวิ<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๑๒

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์  
(นายอมร จันทรสมบูรณ์)  
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

---

<sup>๑</sup> มาตรา ๒๕ ทวิ รถยนต์ที่จดทะเบียนแล้ว ถ้าไม่ได้เสียภาษีตามกำหนดให้เจ้าของรถยนต์นั้นแจ้งต่อนายทะเบียน และนำป้ายเลขทะเบียนสำหรับรถยนต์นั้นมามอบให้นายทะเบียนภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันถึงกำหนดเสียภาษีครั้งถัดไป

เจ้าของรถยนต์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งเพื่อประโยชน์แห่งการเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของรถยนต์นั้นได้ใช้รถยนต์นั้นอยู่ภายหลังวันถึงกำหนดเสียภาษี